

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Beriderne paa Nørrebro

Citation: Hertz, Henrik: "Beriderne paa Nørrebro", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid71112.pdf (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Beriderne paa Nørrebro.

⌘ For circa fjorten Dage siden
Blev, som jeg mindes, en Accord,
En Plan at drive Tiden bort
Og ligeledes os med Tiden,
Til Modenhed saa godt som bragt
Iblandt en Deel af vore Venner,
En Plan, som Deres ringe Tjener
Formoder staaer endnu ved Magt;
En Plan, hvis Hensigt var at hente
En Smule Morskab, kan jeg troe,
Hos de beundrede, bekjendte
Beridere paa Nørrebro.

⌘ Til Planen hørte samme Gang
Ved denne Leilighed at vise
Miss Julie med samt Louise
Bemeldte Divertissement,
Hvis de ved Sundhed var' og Kræfter,
Og Veiret ellers var derefter.

192

⌘ Idag er Veiret smukt og klart.
Det mylrer over hele Staden
Af Folk, der gaae en Tour paa Gaden.
Jeg var paa Volden; der var rart!
I Foraarsluften Træet neier
Med ganske friske Blade paa,
Og under Volden Koner gaae,
Der raabe snøvlede med Reier.
Og Luften er saa deilig blaa,
Og Solen skinner som den pleier.
Og Blæsten blæser, paa min Ære!
Som om den blæste kun for Spøg,
Og hvisker til Enhver: »Besøg
Idag Beriderne, min Kjære!«

⌘ Naa, gode Herre! skal det være?
Kan De gaae ud med os, ifald
Der i det Hele vandres skal?
Og vil De, sæt, at Sagen kom
Til Redelighed, som jeg venter,
Mig give da et Vink! derom?
- Men gjør blot ingen Complimenter! -
Jeg træffes, som jeg skulde troe,
Idag imellem Tolv og To.

193

⌘ - Til Slutning vil jeg blot beskrive
Hvad Troupen har bestemt at give.

⌘ Først rider En som Cendrillon
Og trommer paa et Slags Gongon,
Og synger til saa smuk som Nogen:
»Jeg lever stille, indgetogen.«
(Men som naturligt, ei paa Dansk
Og med fortvivlede Hiater;
Ak nei! paa Nørrebroes Theater
Er Alting propert, fiint og fransk.)
- En sidder baglænds paa en Hest
Foruden allermindste Plumpen,

Og troer, at Hov'det paa hans Hest
Er, med Respect at sige . . . Halen.
En Anden som Dragon flankerer
Og praler, bander, exercerer,
Og bliver af en Flaske Viin
Et Slags epicuræisk Sviin,
Indtil han endelig tillykke
Af Hesten falder død omkuld,
Som om han ordentlig var fuld;
Et overmaade kunstigt Stykke!
(Herved bemærkes bør en fiin
Moral, som dette Stykke giver:
En fransk Dragon, der tørster, bliver
194 Beruust af een Bouteille Viin;
Mærk vel, af een. Naar man er jydsck,
Og i Særdeleshed Dragoner,
Saa kan man drikke som en Tydsck.
Hos vore nordiske Nationer
Er nemlig Drankeren lidt gridsck
Og bruger Mere til en Pidsck.)

⌘ Paa samme Sted man og kan faae
En Hest at see, der ligger stille,
Imedens den behandles ilde
Og sparkes, knibes, trædes paa.
I vore revolutionaire,
Rebelske Tider, da man la'er
Sig nødig træde paa, min Fa'er!
Kan denne Hest blandt Heste være
Et tydeligt Exempel paa,
Hvordan et Folk skal la'e sig slaee.

⌘ Man ydermere faaer at see
En skjøonne russisk polsk Bataille,
Og - noget Skjøonnere maaskee -
En Dame med en russisk Taille.
Med høie Fjedre paa sin Hat,
Og klædt i Fløil og Guldgaloner
Og noget stramme Permissioner,
195 Hun galoperer som besat.
Ak, med et evigt Smiil om Munden
(Hun er jo lønnet for at lee)
Hun pidsker Hesten, skal De see,
Og, gal i Hovedet igrunden,
Hun skriger sit: Allez, allez!

⌘ Og endelig bemærkes kan
En Amor uden Pilekogger,
En Venus med forlorne Lokker,
En skjøonne Cæsar, en Vulcan,
Der allenfals er halt som han;
En Hund, der steges, men ei døer,
Nei, løber siden om og gjører;
En Mand med et vatteret Bryst,
Der skriger med gevaltig Røst:
Mordio! og peste! tête bleu! og sacre!
Og Pinedød! og . . . jo, jeg takker!
Og endeligt en Jeanne d'Arc
Med Skjold og Sværd og en Trompeter.
- Og alle disse Rariteter
Man faaer at see for fire Mark!

⌘ Ifald De just ei træffer Alt
Saaledes som jeg har fortalt,
196 Saa lad det trøste Dem, min Herre!
Jeg kunde have løiet værre.

☒ Og hermed Puncium! Gud befalt.
- Hils med et Kys fra mig de smukke
Smaapiger, jeg forleden saae
I Ammestuen, hvor de laae
Hver i sin nette, lille Vugge.
Hils begge Deres Pigers Tante
(Forstaae Louise, den charmante)
Og endeligt, da det er vist,
At hvad man længe vil beskue,
Det gjemmer man til allersidst,
Hils Deres lille, søde Frue!
(Jeg siger sød - bliv ikke stødt;
Thi jeg en Elsker er af Sødt.)
Hils hende, hun maa ikke vredes
Paa dette Galopade-Brev.
Ak, Pennen ilte, mens jeg skrev;
Jeg veed ei rigtigt selv hvorledes.